

Brusel 30. ledna 2020
(OR. en)

5554/20

Interinstitucionální spis:
2018/0169(COD)

ENV 40
SAN 24
CONSOM 9
AGRI 35
CODEC 51

POZNÁMKA K BODU „I/A“

Odesílatel:	Generální sekretariát Rady
Příjemce:	Výbor stálých zástupců / Rada
Č. předchozího dokumentu:	15254/19
Č. dok. Komise:	9498/18 + ADD 1 - COM(2018) 337 final - Annex
Předmět:	Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o minimálních požadavcích na opětovné využívání vody – politická dohoda

1. Dne 28. května 2018 přijala Komise legislativní návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o minimálních požadavcích na opětovné využívání vody, tzv. nařízení o opětovném využívání vody¹.
2. Obecným cílem návrhu je řešit situaci nedostatku vody v celé Evropské unii využíváním recyklované odpadní vody pro zavlažování v zemědělství. Opětovné využívání vody tak přispívá k oběhovému hospodářství a k přizpůsobování se změně klimatu. Návrh má současně za cíl chránit zdraví lidí a zvířat a životní prostředí zavedením minimálních požadavků jak na kvalitu recyklované odpadní vody, tak i na monitorování jejich dodržování v kombinaci s harmonizací hlavních prvků řízení rizik.

¹ Dokument 9498/18 + ADD 1 až 6.

3. Evropský parlament přijal postoj v prvním čtení k návrhu Komise dne 12. února 2019².
4. Na zasedání dne 26. června 2019 se Rada dohodla na obecném přístupu³, jímž poskytla předsednictví mandát k vyjednávání s Evropským parlamentem.
5. Ve dnech 10. října, 12. listopadu a 2. prosince 2019 se konaly tři trialogy. Souběžně s trialogy se uskutečnilo několik technických třístranných zasedání.
6. Předsednictví návrh nařízení při několika příležitostech předložilo Výboru stálých zástupců.
7. Po analýze tohoto znění potvrdil Výbor stálých zástupců dne 18. prosince 2019 za účelem dosažení dohody konečné kompromisní znění, které bylo výsledkem trialogů (dokument 14944/19 + COR1). Potvrzené znění s přečíslovanými ustanoveními bylo téhož dne rozesláno jako příloha dokumentu 15254/19 + COR 1.
8. Dne 21. ledna 2020 znění potvrdil Výbor Evropského parlamentu pro životní prostředí. Následně téhož dne předseda Výboru pro životní prostředí zaslal dopis předsedovi Výboru stálých zástupců, v němž uvedl, že s výhradou ověření ze strany právníků-lingvistů doporučí Výboru pro životní prostředí a plenárnímu zasedání, aby postoj Rada beze změn přijaly.

² Dokument 6427/19.

³ Dokument 10278/19.

9. Evropský hospodářský a sociální výbor přijal k návrhu stanovisko dne 12. prosince 2018⁴.
Výbor regionů přijal své stanovisko dne 6. prosince 2018⁵.
10. Na základě těchto skutečností se Výbor stálých zástupců vyzývá, aby doporučil Radě schválit politickou dohodu ohledně znění nařízení o opětovném využívání vody uvedeného v příloze této poznámky.
-

⁴ Úř. věst. C 110, 7.3.2019, s. 94.

⁵ Úř. věst. C 86, 7.3.2019, s. 353.

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o minimálních požadavcích na opětovné využívání vody

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 192 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru¹,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů²,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Vodní zdroje Unie jsou stále více zatěžovány, což vede k nedostatku vody a ke zhoršování její kvality. Zejména změna klimatu, nepředvídatelné změny charakteru počasí a sucho významně přispívají k problémům v dostupnosti sladké vody, způsobeným rozvojem měst a zemědělstvím.

¹ Úř. věst. C 110, 7.3.2019, s. 94.

² Úř. věst. C 86, 7.3.2019, s. 353.

- (2) Schopnost Unie reagovat na zvyšující se tlaky na vodní zdroje by mohla být posílena rozsáhlejším opětovným využíváním vyčištěné odpadní vody, omezením odběru z vodních útvarů i podzemních vod, snížením dopadu vypouštění vyčištěné odpadní vody do vodních útvarů a podporou úspor vody díky vícenásobnému používání městských odpadních vod při současném zajištění vysoké úrovně ochrany životního prostředí. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES³ zmiňuje opětovné využívání vody v kombinaci s podporou uplatňování technologií účinně využívajících vodu v průmyslu a úsporných zavlažovacích technik jako jedno z doplňkových opatření, které se mohou členské státy rozhodnout využít, aby naplnily cíle směrnice, tedy dobrý kvalitativní i kvantitativní stav povrchových a podzemních vod. Směrnice Rady 91/271/EHS⁴ vyžaduje, aby se ve vhodných případech používala vyčištěná odpadní voda.
- (3) Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů s názvem „Plán na ochranu vodních zdrojů Evropy“⁵ poukázalo na nezbytnost vytvořit na úrovni Unie nástroj pro regulaci norem pro opětovné využívání vody s cílem odstranit překážky širokého využívání takové alternativní možnosti dodávek vody, zejména těch, které mohou přispět k omezení nedostatku vody a snížit zranitelnost systémů pro zásobování vodou.
- (4) Sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě o řešení problému nedostatku vody a sucha v Evropské unii⁶ stanoví hierarchii opatření, jež by měly členské státy zvážit při řešení problematiky nedostatku vody a sucha. Uvádí se v něm, že v regionech, kde byla realizována všechna preventivní opatření podle hierarchie opatření pro řešení nedostatku vody a kde poptávka po vodě stále převyšuje její dostupnost, může za určitých okolností a s ohledem na poměr mezi náklady a přínosy sloužit dodatečná infrastruktura pro dodávky vody jako alternativní přístup ke zmírňování dopadů velkého sucha.

³ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky (Úř. věst. L 327, 22.12.2000, s. 1).

⁴ Směrnice Rady 91/271/EHS ze dne 21. května 1991 o čištění městských odpadních vod (Úř. věst. L 135, 30.5.1991, s. 40).

⁵ COM (2012) 673.

⁶ KOM (2007) 414.

- (5) Usnesení Evropského parlamentu ze dne 9. října 2008 o řešení problému nedostatku vody a sucha v Evropské unii⁷ připomíná, že při hospodaření s vodními zdroji by měl být zvolen přístup orientovaný na poptávku, avšak domnívá se, že EU by k hospodaření s vodními zdroji měla zaujmout ucelený přístup, který by kombinoval opatření k řízení poptávky, opatření k optimalizaci existujících zdrojů v rámci koloběhu vody a opatření k vytváření nových zdrojů, a že tento přístup musí zahrnovat environmentální, sociální a hospodářské hledisko.
- (6) Ve svém akčním plánu pro oběhové hospodářství⁸ se Komise zavázala přijmout sérii opatření na podporu opětovného využívání vyčištěné odpadní vody, včetně přípravy legislativního návrhu minimálních požadavků na opětovné využívání vody. Komise by měla svůj akční plán aktualizovat a zajistit, aby vodní zdroje zůstaly i nadále prioritní oblastí pro intervence.
- (7) Cílem tohoto legislativního nástroje věnovaného opětovnému využívání vody je v náležitých a nákladově efektivních případech usnadnit zavádění opětovného využívání vody, a vytvořit tak pro ty členské státy, které si přejí nebo potřebují opětovně využívat vodu, rámec, který jim to umožní. Opětovné využívání vody představuje pro mnoho členských států slibnou možnost, avšak jen malá část z nich tuto praxi v současnosti uplatňuje a přijala v tomto ohledu vnitrostátní právní předpisy nebo normy. Tento právní nástroj by měl být dostatečně flexibilní, aby umožňoval pokračovat v opětovném využívání vody a zároveň zajistil, aby tato pravidla mohly uplatňovat další členské státy, pokud se rozhodnou tuto praxi zavést v pozdější fázi. Každé takové rozhodnutí neuplatňovat opětovné využívání vody by mělo být řádně odůvodněno na základě kritérií stanovených v tomto nařízení a mělo by být pravidelně přezkoumáváno.
- (8) Má se za to, že opětovné využití správně vyčištěné odpadní vody, například z čistíren městských odpadních vod, má menší dopad na životní prostředí než jiné alternativní metody zásobování vodou, jako je převádění vod nebo odsolování. V Unii však k takovému opětovnému využívání, jež by mohlo snížit plýtvání vodou a vodu šetřit, dochází pouze v omezené míře. To je zřejmě zčásti způsobeno značnými náklady na systém opětovného využívání odpadní vody a absencí společných environmentálních a zdravotních norem Unie pro opětovné využívání vody, a zejména u zemědělských produktů, možnými zdravotními a ekologickými riziky a možnými překážkami, které by bránily volnému pohybu těchto produktů zavlažovaných recyklovanou odpadní vodou.

⁷ 2008/2074 (INI).

⁸ COM (2015) 614.

- (9) Opětovné využívání vody by mohlo přispět ke zpětnému získávání živin obsažených ve vyčištěné odpadní vodě a používání recyklované vody pro zavlažování v zemědělství nebo v lesnictví by mohlo být způsobem, jak vracet živiny, například dusík, fosfor a draslík, do přírodních biochemických cyklů.
- (10) V zájmu zajištění optimálního opětovného využívání zdrojů městských odpadních vod by měli být koncoví uživatelé vyškoleni k zajištění toho, aby se používala vhodná třída recyklované odpadní vody. Pokud má stejný druh plodiny neznámý nebo několikerý způsob konečného využití, měla by být použita nejvyšší třída, pokud nejsou využity vhodné překážky umožňující dosažení požadované kvality.
- (11) Zdravotní normy v souvislosti s hygienou potravin u zemědělských produktů zavlažovaných recyklovanou odpadní vodou mohou být stanoveny pouze v případě, že se požadavky na kvalitu recyklované odpadní vody určené pro zavlažování v zemědělství nebudou v členských státech významně lišit. Harmonizace požadavků také přispěje k efektivnímu fungování vnitřního trhu v souvislosti s těmito produkty. Proto je vhodné zavést minimální harmonizaci stanovením minimálních požadavků na kvalitu vody a monitorování. Tyto minimální požadavky by měly sestávat z minimálních parametrů na recyklovanou odpadní vodu a dalších přísnějších nebo dodatečných požadavků na kvalitu, které v případě potřeby stanoví příslušné orgány společně s případnými preventivními opatřeními. Parametry vycházejí z technické zprávy Společného výzkumného střediska Komise a odrážejí mezinárodní normy v oblasti opětovného využívání vody.
- (12) Opětovné využívání vody pro zavlažování v zemědělství může přispět také k podpoře oběhového hospodářství, a to opětovným získáním živin z recyklované odpadní vody a jejich aplikací na plodiny prostřednictvím fertigace. Opětovné využívání vody by tak potenciálně mohlo omezit nutnost dodatečného používání minerálních hnojiv. Koncoví uživatelé by měli být informováni o obsahu živin v recyklované odpadní vodě.
- (13) Bylo zjištěno, že důvodem nízké míry opětovného využívání vody v Evropě je mimo jiné velký objem investic potřebný pro modernizaci čistíren městských odpadních vod a nedostatek finančních pobídek pro zavedení opětovného využívání vody v zemědělství. Tyto problémy lze řešit podporou inovativních režimů a hospodářských pobídek náležitě zohledňujících náklady a socioekonomické a environmentální přínosy spojené s opětovným využíváním vody.

- (14) Dodržování minimálních požadavků na opětovné využívání vody by mělo být v souladu s politikou Unie týkající se vody a mělo by pomoci podpořit splnění cílů udržitelného rozvoje Agendy OSN pro udržitelný rozvoj 2030, zejména cíle 6, aby byla zajištěna dostupnost vody, udržitelné vodohospodářství a dostupnost sanitačních zařízení pro všechny a aby se podstatně zvýšila recyklace vody a bezpečné opětovné využívání vody na celém světě s cílem přispět k dosažení cíle udržitelného rozvoje OSN č. 12, který se týká udržitelné spotřeby a výroby. Dále toto nařízení usiluje o zajištění uplatňování článku 37 Listiny základních práv Evropské unie o ochraně životního prostředí.
- (15) Požadavky na kvalitu vody určené k lidské spotřebě jsou stanoveny ve směrnici Evropského parlamentu a Rady EU.../.... Členské státy by měly přijmout vhodná opatření k zajištění toho, aby opětovné využívání vody nevedlo ke zhoršení kvality pitné vody. Z tohoto důvodu by plán řízení rizik měl věnovat zvláštní pozornost ochraně vodních útvarů využívaných pro odběr vody určené k lidské spotřebě nebo příslušným ochranným pásmům.
- (16) V některých případech provozovatelé zařízení pro recyklaci vod nadále přepravují a uchovávají recyklovanou odpadní vodu i za výstupem ze zařízení pro recyklaci vod předtím, než ji dodají dalším subjektům v řetězci, například provozovateli distribuční soustavy recyklované odpadní vody, provozovateli zařízení pro uchovávání recyklované odpadní vody nebo koncovému uživateli. Je třeba definovat místo dodržování hodnot, aby se objasnilo, kde končí odpovědnost provozovatele zařízení pro recyklaci vod a kde začíná odpovědnost dalšího subjektu v řetězci.

- (17) Řízení rizik by mělo sestávat z určení a aktivního řízení rizik a mělo by zahrnovat koncepci výroby recyklované odpadní vody v kvalitě požadované pro konkrétní použití. Posouzení rizik by mělo vycházet z hlavních prvků řízení rizik a mělo by určovat všechny dodatečné požadavky na kvalitu vody potřebné pro zajištění dostatečné ochrany životního prostředí a zdraví lidí a zvířat. Plány řízení rizik pro opětovné využívání vody by proto měly zajistit, že recyklovaná odpadní voda bude používána a řízena bezpečně a že nebude ohroženo zdraví lidí a zvířat ani životní prostředí. Pro vypracování těchto plánů řízení rizik by mohly být využity stávající mezinárodní pokyny či normy, jako jsou pokyny ISO 20426:2018 pro posuzování a řízení zdravotních rizik opětovného využívání užitkové vody, pokyny ISO 16075:2015 pro používání vyčištěné odpadní vody na zavlažovací projekty či pokyny WHO⁹.
- (18) Spolupráce a interakce mezi různými zúčastněnými subjekty v rámci procesu recyklace odpadní vody by měla být nezbytnou podmínkou pro zavedení postupů recyklace podle požadavků pro konkrétní způsoby použití a pro umožnění plánování dodávek recyklované odpadní vody podle poptávky ze strany koncových uživatelů.
- (19) Aby bylo možné účinně chránit životní prostředí a zdraví lidí a zvířat, měli by být za kvalitu recyklované odpadní vody v místě dodržování hodnot primárně odpovědní provozovatelé zařízení pro recyklaci vod. Za účelem plnění minimálních požadavků a všech dodatečných podmínek stanovených příslušným orgánem by měli provozovatelé zařízení pro recyklaci vod monitorovat kvalitu recyklované odpadní vody v souladu s minimálními požadavky a veškerými dodatečnými podmínkami stanovenými příslušnými orgány. Proto je vhodné stanovit minimální požadavky na monitorování, sestávající z frekvence rutinního monitorování a lhůt a výkonnostních cílů pro monitorování validace. Některé požadavky na rutinní monitorování jsou stanoveny v souladu se směrnicí 91/271/EHS.

⁹ https://www.who.int/water_sanitation_health/publications/gsuweg2/en/

- (20) Recyklovaná odpadní voda, na niž se vztahují požadavky podle tohoto nařízení, se získává z odpadní vody pocházející ze stokových soustav, jež byla vyčištěna v čistírnách městských odpadních vod v souladu se směrnicí 91/271/EHS a projde dalším čištěním (buď v čistírně městských odpadních vod nebo v zařízení pro recyklaci vod), aby splňovala parametry uvedené v příloze I tohoto nařízení. Stokovou soustavou nemusí být v souladu s čl. 3 odst. 1 směrnice 91/271/EHS vybaveny aglomerace s populačním ekvivalentem do 2 000 PE. Městské odpadní vody z aglomerací s populačním ekvivalentem do 2 000 PE odváděné stokovými soustavami by však měly být před vypuštěním do sladkých vod a do ústí řek náležitě vyčištěny v souladu s článkem 7 směrnice 91/271/EHS. Odpadní vody z aglomerací s populačním ekvivalentem do 2 000 PE by v této souvislosti spadaly do oblasti působnosti tohoto nařízení, pouze pokud jsou odváděny stokovou soustavou a čištěny v čistírně městských odpadních vod. Podobně se toto nařízení netýká biologicky odbouratelných průmyslových odpadních vod ze závodů spadajících do průmyslových odvětví uvedených v příloze III směrnice 91/271/EHS, ledaže jsou odpadní vody z těchto závodů odváděny stokovou soustavou a podléhají čištění v čistírně městských odpadních vod.
- (21) Opětovné využívání vyčištěné městské odpadní vody pro zavlažování v zemědělství je opatřením tržní povahy založeným na poptávce a potřebách zemědělského odvětví, zejména v některých členských státech, jež čelí nedostatku vodních zdrojů. Provozovatelé zařízení pro recyklaci vod a koncoví uživatelé by měli spolupracovat, aby se zajistilo, že kvalita recyklované odpadní vody vyprodukované v souladu s minimálními požadavky stanovenými tímto nařízením splňuje potřeby koncových uživatelů s ohledem na kategorie plodin. Pokud třídy kvality vody vyprodukované provozovateli zařízení pro recyklaci vod nejsou slučitelné s kategorií plodin a metodou zavlažování, která se v obsluhované oblasti již používá (např. v systému kolektivních dodávek), požadavky na kvalitu vody by bylo možné splnit tak, že se v následující fázi použije několik možností úpravy vody buď samostatně, nebo v kombinaci s dalšími možnostmi bez úpravy recyklované vody, v souladu s multibariérovým přístupem.

- (22) Je nezbytné zajistit bezpečné používání recyklované odpadní vody, čímž se podpoří opětovné využívání vody na úrovni Unie a zvýší důvěra veřejnosti v opětovně využívanou vodu. Produkce a dodávka recyklované odpadní vody pro zavlažování v zemědělství by proto měla být povolena pouze na základě povolení vydaného příslušnými orgány členských států. Aby byl zajištěn harmonizovaný přístup na úrovni Unie, sledovatelnost a transparentnost, měla by být podstatná pravidla pro toto povolení stanovena na úrovni Unie. Podrobnosti postupů pro vydávání povolení, například pokud jde o příslušné orgány a lhůty, by však měly určovat členské státy. Členské státy by měly mít možnost používat stávající řízení pro vydávání povolení, která by měla být upravena tak, aby zohledňovala požadavky zavedené tímto nařízením. Členské státy by měly zajistit, aby při určování strany (stran) odpovědných za vypracování plánu řízení rizik pro opětovné využívání vody a orgánu příslušného pro vydávání povolení pro produkci a dodávku recyklované odpadní vody nedošlo ke střetu zájmů.
- (23) Pokud je nezbytný jak provozovatel distribuční soustavy recyklované odpadní vody, tak i provozovatel zařízení pro uchovávání recyklované odpadní vody, mělo by být možné zajistit, aby každý takový provozovatel podléhal povolení. Jsou-li splněny všechny požadavky pro povolení, měl by příslušný orgán v členském státě udělit povolení, které by mělo obsahovat všechny nezbytné podmínky a opatření stanovené v plánu řízení rizik.

(24) Ustanovení tohoto nařízení doplňují požadavky jiných právních předpisů Unie, zejména pokud jde o možná rizika pro zdraví a životní prostředí. Aby byl zajištěn ucelený přístup k řešení možných rizik pro zdraví lidí a zvířat a rizik pro životní prostředí, měli by provozovatelé zařízení pro recyklaci vod a příslušné orgány brát v úvahu požadavky stanovené v jiných relevantních právních předpisech Unie, zejména ve směrnicích Rady 86/278/EHS, 91/676/EHS¹⁰ a 98/83/ES¹¹, směrnicích 91/271/EHS a 2000/60/ES, nařízeních Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002¹², (ES) č. 852/2004¹³, (ES) č. 183/2005¹⁴, (ES) č. 396/2005¹⁵ a (ES) č. 1069/2009¹⁶, směrnicích Evropského parlamentu a Rady 2006/7/ES¹⁷, 2006/118/ES¹⁸, 2008/105/ES¹⁹ a 2011/92/EU²⁰, nařízeních Komise (ES) č. 2073/2005²¹, (ES) č. 1881/2006²² a (ES) č. 142/2011²³.

-
- ¹⁰ Směrnice Rady 91/676/EHS ze dne 12. prosince 1991 o ochraně vod před znečištěním dusičnany ze zemědělských zdrojů (Úř. věst. L 375, 31.12.1991, s. 1–8).
- ¹¹ Směrnice Rady 98/83/ES ze dne 3. listopadu 1998 o jakosti vody určené k lidské spotřebě (Úř. věst. L 330, 5.12.1998, s. 32).
- ¹² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin (Úř. věst. L 31, 1.2.2002, s. 1).
- ¹³ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004 ze dne 29. dubna 2004 o hygieně potravin (Úř. věst. L 139, 30.4.2004, s. 1).
- ¹⁴ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 183/2005 ze dne 12. ledna 2005, kterým se stanoví požadavky na hygienu krmiv (Úř. věst. L 35, 8.2.2005, s. 1).
- ¹⁵ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 396/2005 ze dne 23. února 2005 o maximálních limitech reziduí pesticidů v potravinách a krmivech rostlinného a živočišného původu a na jejich povrchu a o změně směrnice Rady 91/414/EHS (Úř. věst. L 70, 16.3.2005, s. 1).
- ¹⁶ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009 ze dne 21. října 2009 o hygienických pravidlech pro vedlejší produkty živočišného původu a získané produkty, které nejsou určeny k lidské spotřebě, a o zrušení nařízení (ES) č. 1774/2002 (nařízení o vedlejších produktech živočišného původu) (Úř. věst. L 300, 14.11.2009, s. 1).
- ¹⁷ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/7/ES ze dne 15. února 2006 o řízení jakosti vod ke koupání a o zrušení směrnice 76/160/EHS (Úř. věst. L 64, 4.3.2006, s. 37).
- ¹⁸ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/118/ES ze dne 12. prosince 2006 o ochraně podzemních vod před znečištěním a zhoršováním stavu (Úř. věst. L 372, 27.12.2006, s. 19).
- ¹⁹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/105/ES ze dne 16. prosince 2008 o normách environmentální kvality v oblasti vodní politiky, změně a následném zrušení směrnic Rady 82/176/EHS, 83/513/EHS, 84/156/EHS, 84/491/EHS a 86/280/EHS a změně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES (Úř. věst. L 348, 24.12.2008, s. 84).
- ²⁰ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/92/EU ze dne 13. prosince 2011 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí (Úř. věst. L 26, 28.1.2012, s. 1).
- ²¹ Nařízení Komise (ES) č. 2073/2005 ze dne 15. listopadu 2005 o mikrobiologických kritériích pro potraviny (Úř. věst. L 338, 22.12.2005, s. 1).
- ²² Nařízení Komise (ES) č. 1881/2006 ze dne 19. prosince 2006, kterým se stanoví maximální limity některých kontaminujících látek v potravinách (Úř. věst. L 364, 20.12.2006, s. 5).
- ²³ Nařízení Komise (EU) č. 142/2011 ze dne 25. února 2011, kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009 o hygienických pravidlech pro vedlejší produkty živočišného původu a získané produkty, které nejsou určeny k lidské spotřebě, a provádí směrnice Rady 97/78/ES, pokud jde o určité vzorky a předměty osvobozené od veterinárních kontrol na hranici podle uvedené směrnice. Text s významem pro EHP (Úř. věst. L 54, 26.2.2011, s. 1).

- (25) Pro účely tohoto nařízení by mělo být možné, aby činnosti spojené s úpravou a s čištěním městské odpadní vody mohly být fyzicky prováděny ve stejném místě pomocí jediného zařízení nebo několika samostatných zařízení. Navíc by mělo být možné, aby byl stejný subjekt jak provozovatelem zařízení na čištění vody, tak i provozovatelem zařízení pro recyklaci odpadních vod.
- (26) Nařízení (ES) č. 852/2004 stanoví obecná pravidla pro provozovatele potravinářských podniků a vztahuje se na výrobu, zpracování a distribuci potravin určených k lidské spotřebě a na jejich uvádění na trh. Uvedené nařízení se zabývá hygienickou jakostí potravin a jednou z jeho hlavních zásad je, že primární odpovědnost za bezpečnost potravin nese provozovatel potravinářského podniku. Na uvedené nařízení se rovněž vztahují podrobné pokyny, přičemž obzvláště důležité je oznámení Komise o pokynech pro řešení mikrobiologických rizik u čerstvého ovoce a zeleniny v prvovýrobě prostřednictvím správné hygieny (2017/C 163/01). Minimální požadavky na recyklovanou odpadní vodu stanovené v tomto nařízení nebrání tomu, aby provozovatelé potravinářských podniků získali požadovanou kvalitu vody za účelem dodržení nařízení č. 852/2004 tím, že v pozdější fázi použijí několik možností úpravy vody buď samostatně, nebo v kombinaci s dalšími možnostmi bez úpravy.
- (27) Recyklace a opětovné využívání vyčištěné odpadní vody má obrovský potenciál. Za účelem podpory a prosazování praxe opětovného využívání vody by uvedení konkrétních způsobů použití v rámci tohoto nařízení nemělo členským státům bránit v tom, aby umožnily použití recyklované odpadní vody pro další účely, například opětovné použití pro průmyslové a environmentální účely a pro účely veřejných služeb, je-li to považováno za nezbytné v souladu s vnitrostátními podmínkami a potřebami, pokud členské státy zajistí vysokou úroveň ochrany zdraví lidí a zvířat a životního prostředí.
- (28) Aby se podpořila důvěra v opětovné využívání vody, je třeba poskytnout veřejnosti informace. Poskytnutí jasných, komplexních a aktualizovaných informací o opětovném využívání vody by mělo umožnit větší transparentnost a sledovatelnost a mohlo by také být zvláště zajímavé pro další relevantní orgány, jichž se zvláštní způsoby opětovného využití vody týkají. Za účelem podpory opětovného využívání vody by měly členské státy zajistit, aby byly vypracovány informační a osvětové kampaně přizpůsobené rozsahu opětovného využívání vody s cílem informovat zúčastněné strany o přínosech opětovného využívání vody, a podpořit tak jejich akceptaci.

- (29) Vzdělávání a odborná příprava koncových uživatelů má klíčový význam, neboť je součástí zavádění a průběžného provádění preventivních opatření. V plánu řízení rizik by měla být zohledněna specifická preventivní opatření týkající se expozice člověka, například používání osobních ochranných prostředků, mytí rukou a osobní hygiena.
- (30) Cílem směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES²⁴ je zaručit právo na přístup k informacím o životním prostředí v členských státech v souladu s Úmluvou o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí²⁵ (Aarhuská úmluva). Směrnice 2003/4/ES stanoví rozsáhlé povinnosti, které se týkají zpřístupňování informací o životním prostředí na vyžádání i aktivního šíření těchto informací. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/2/ES²⁶ se týká sdílení prostorových informací, včetně datových souborů o různých environmentálních tématech. Je důležité, aby ustanovení tohoto nařízení týkající se přístupu k informacím a ujednání o sdílení údajů doplňovala tyto směrnice a nevytvářela zvláštní právní režim. Proto by ustanoveními tohoto nařízení o informování veřejnosti a o informacích o monitorování provádění neměly být dotčeny směrnice 2003/4/ES a 2007/2/ES.
- (31) Minimální požadavky na bezpečné opětovné využívání vyčištěné městské odpadní vody odrážejí dostupné vědecké poznatky a mezinárodně uznané normy a postupy v oblasti opětovného využívání vody a zajišťují, že lze tuto vodu bezpečně využívat pro zavlažování v zemědělství, čímž je zajištěna vysoká míra ochrany zdraví lidí a zvířat a životního prostředí. S ohledem na výsledky hodnocení tohoto nařízení nebo pokud to vyžaduje nový vědecký vývoj a technický pokrok, Komise by mohla posoudit, zda je potřeba minimální požadavky uvedené v oddíle 2 přílohy I přezkoumat, a případně by měla předložit legislativní návrhy na změny v souladu se Smlouvou.

²⁴ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES ze dne 28. ledna 2003 o přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí a o zrušení směrnice Rady 90/313/EHS (Úř. věst. L 41, 14.2.2003, s. 26).

²⁵ Úř. věst. L 124, 17.5.2005, s. 4.

²⁶ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/2/ES ze dne 14. března 2007 o zřízení Infrastruktury pro prostorové informace v Evropském společenství (INSPIRE) (Úř. věst. L 108, 25.4.2007, s. 1).

- (32) Aby bylo možné upravit hlavní prvky řízení rizik podle vědeckého a technického pokroku, měla by být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, aby mohla měnit minimální požadavky a hlavní úkoly v oblasti řízení rizik. Dále, aby byla zajištěna vysoká úroveň ochrany životního prostředí a zdraví lidí, měla by mít Komise také možnost přijímat akty v přenesené pravomoci doplňující hlavní úkoly v oblasti řízení rizik o stanovené technické specifikace. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě o zdokonalení tvorby právních předpisů ze dne 13. dubna 2016²⁷. Aby bylo zejména zajištěno rovné zastoupení při přípravě aktů v přenesené pravomoci, Evropský parlament a Rada dostávají všechny dokumenty ve stejné době jako odborníci členských států a jejich odborníci mají systematicky přístup na jednání expertních skupin Komise, která se zabývají přípravou aktů v přenesené pravomoci.
- (33) Aby byly zajištěny jednotné podmínky pro provádění tohoto nařízení, měly by být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci k přijímání podrobných pravidel ohledně formy a prezentace informací o monitorování provádění tohoto nařízení, jež mají členské státy poskytovat, a ohledně formy a prezentace informací, pokud jde o celounijní přehled sestavovaný Evropskou agenturou pro životní prostředí. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011²⁸.
- (34) Příslušné orgány by měly ověřovat soulad recyklované odpadní vody s podmínkami stanovenými v povolení. V případě nedodržení by měly požadovat, aby odpovědná strana (strany) přijaly potřebná opatření pro zajištění souladu. Dodávka recyklované odpadní vody by měla být pozastavena, jestliže by nedodržení podmínek představovalo významné riziko pro životní prostředí nebo pro zdraví lidí.

²⁷ Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

²⁸ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (35) Příslušné orgány by měly spolupracovat s dalšími relevantními orgány a vyměňovat si s nimi informace, aby byl zajištěn soulad s příslušnými unijními a vnitrostátními požadavky.
- (36) Údaje poskytované členskými státy mají zásadní význam pro to, aby mohla Komise monitorovat a posuzovat účinky provádění tohoto právního předpisu s ohledem na cíle, jež sleduje.
- (37) Podle odstavce 22 interinstitucionální dohody o zdokonalování tvorby právních předpisů ze dne 13. dubna 2016 by měla Komise provést hodnocení tohoto nařízení. Hodnocení by mělo vycházet z pěti kritérií účinnosti, účelnosti, relevance, soudržnosti a přidané hodnoty pro EU a mělo by poskytovat východisko pro posuzování dopadu možných dalších opatření. Hodnocení by mělo zohlednit vědecký pokrok, zejména pokud jde o možný dopad látek, které nově vzbuzují obavy.
- (38) Cílem tohoto nařízení je mimo jiné chránit životní prostředí a zdraví lidí a zvířat. Jak Soudní dvůr opakovaně rozhodl, bylo by neslučitelné se závaznou povahou, kterou čl. 288 třetí pododstavec Smlouvy o fungování Evropské unie přiznává směrnicí, kdyby byla v zásadě vyloučena možnost dotčených osob dovolávat se povinnosti, kterou ukládá. Tato úvaha platí rovněž pro nařízení, jehož cílem je zaručit, aby byla recyklovaná odpadní voda bezpečná pro zavlažování v zemědělství.
- (39) Členské státy by měly stanovit pravidla pro sankce uplatňované při porušení ustanovení tohoto nařízení a zajistit, aby byla prováděna. Sankce by měly být účinné, přiměřené a odrazující.
- (40) Jelikož cílů tohoto nařízení, totiž ochrany zdraví lidí a zvířat a životního prostředí, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, ale spíše jich z důvodu jejich rozsahu a účinků může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.

- (41) Je nezbytné poskytnout členským státům dostatečný čas na vytvoření administrativní infrastruktury potřebné pro uplatňování tohoto nařízení a provozovatelům na přípravu na uplatňování nových pravidel.
- (42) V zájmu rozvoje a podpory co možná nejvyšší míry opětovného využívání řádně vyčištěné odpadní vody by měla Evropská unie podporovat výzkum a vývoj v této oblasti prostřednictvím programu Horizont Evropa s cílem dosáhnout významného zlepšení, pokud jde o spolehlivost řádně vyčištěné odpadní vody a funkční metody jejího využívání.
- (43) Směrnice 2000/60/ES poskytuje členským státům potřebnou flexibilitu, pokud jde o zahrnutí doplňujících opatření do programů opatření přijímaných na podporu jejich úsilí o dosažení cílů v oblasti kvality vody, jak jsou stanoveny v uvedené směrnici. Neuzavřený seznam doplňujících opatření stanovený v části B přílohy VI směrnice 2000/60/ES obsahuje kromě jiného i opatření pro opětovné využití vody. V této souvislosti a v souladu s hierarchií opatření, již by členské státy mohly zvážit při řešení problematiky nedostatku vody a sucha a jež upřednostňuje opatření od úspor vody přes politiku stanovování poplatků za vodu až po alternativní řešení, a při řádném zohlednění aspektu nákladů a přínosů by se minimální požadavky na opětovné využívání vody stanovené v tomto nařízení měly použít vždy, když se vyčištěná odpadní voda z čistíren městských odpadních vod v souladu s čl. 12 odst. 1 směrnice 91/271/EHS ze dne 21. května 1991 o čištění městských odpadních vod opětovně využije pro zavlažování v zemědělství.
- (44) Toto nařízení si klade za cíl podnítit udržitelné využívání vody. V zájmu dosažení tohoto cíle by měla Komise usilovat o využívání programů Unie, včetně programu LIFE, na podporu místních iniciativ, jež se týkají opětovného využívání řádně vyčištěné odpadní vody.

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Předmět a účel

1. Toto nařízení stanoví minimální požadavky na kvalitu vody a monitorování, jakož i ustanovení o řízení rizik a o bezpečném používání recyklované odpadní vody v rámci integrovaného hospodaření s vodou.
2. Účelem tohoto nařízení je zaručit, aby byla recyklovaná odpadní voda bezpečná pro účely zavlažování v zemědělství, a zajistit tak vysokou úroveň ochrany zdraví lidí a zvířat a životního prostředí, podporovat oběhové hospodářství a přizpůsobování se změně klimatu, přispívat k cílům směrnice 2000/60/ES tím, že bude koordinovaným způsobem řešit nedostatek vody a z toho plynoucí tlak na vodní zdroje v celé Unii, a přispívat tak rovněž k efektivnímu fungování vnitřního trhu.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Toto nařízení se použije na všechny případy, v nichž se vyčištěná městská odpadní voda v souladu s čl. 12 odst. 1 směrnice 91/271/ES opětovně využije pro účely zavlažování v zemědělství, jak je uvedeno v oddílu 1 přílohy I.
2. Členský stát může rozhodnout, že v jedné nebo více oblastech povodí nebo jejich částech není vhodné opětovně využívat vodu pro účely zavlažování v zemědělství, přičemž zohlední tato kritéria:
 - a) zeměpisné a klimatické podmínky oblasti nebo oblastí nebo jejich částí;
 - b) tlaky na jiné vodní zdroje a jejich stav, včetně kvantitativního stavu podzemních vod, jak je uvedeno ve směrnici 2000/60;

- c) tlaky na útvary povrchových vod, do nichž je vypouštěna vyčištěná městská odpadní voda, a stav těchto útvarů;
- d) náklady recyklované odpadní vody a dalších vodních zdrojů z hlediska životního prostředí a přírodních zdrojů.

Toto rozhodnutí musí být řádně odůvodněno na základě výše uvedených kritérií a předloženo Komisi. V případě potřeby musí být přezkoumáno, zejména s přihlédnutím k prognózám v oblasti změny klimatu a vnitrostátním strategiím pro přizpůsobení se změně klimatu, a nejméně každých šest let s přihlédnutím k plánům povodí stanoveným podle směrnice 2000/60.

3. Odchylně od výše uvedeného nemusejí výzkumné nebo pilotní projekty spojené se zařízeními pro recyklaci vod dodržovat ustanovení tohoto nařízení, pokud příslušný orgán stanoví, že jsou splněna tato kritéria:

- a) výzkumný nebo pilotní projekt nebude prováděn ve vodním útvaru využívaném pro odběr vody určené k lidské spotřebě nebo v příslušných ochranných pásmech určených podle směrnice 2000/60/ES;
- b) výzkumný nebo pilotní projekt bude náležitě monitorován.

Platnost všech rozhodnutí přijatých podle tohoto odstavce je omezena na dobu nejvýše pěti let. Veškeré plodiny, které vzejdou z výzkumného nebo pilotního projektu vyňatého podle tohoto odstavce, nesmí být uvedeny na trh.

4. Toto nařízení se použije, aniž je dotčeno nařízení č. 852/2004, a nebrání v tom, aby provozovatelé potravinářských podniků získali požadovanou kvalitu vody za účelem dodržení nařízení č. 852/2004 tím, že v pozdější fázi použijí několik možností úpravy vody buď samostatně, nebo v kombinaci s dalšími možnostmi bez úpravy, nebo aby pro zavlažování v zemědělství využívali jiné alternativní vodní zdroje.

Článek 3

Definice

Pro účel tohoto nařízení se rozumí:

1. „*příslušným orgánem (příslušnými orgány)*“ orgán (orgány) nebo subjekt (subjekty) určený (určené) členským státem k plnění povinností vyplývajících z tohoto nařízení v souvislosti s vydáváním povolení pro produkci nebo dodávku recyklované odpadní vody a s ověřováním souladu a v souvislosti s udělováním odchylky pro výzkumné nebo pilotní projekty;
2. „*koncovým uživatelem*“ se rozumí fyzická nebo právnická osoba, veřejný či soukromý subjekt, který využívá recyklovanou odpadní vodu pro zavlažování v zemědělství;
3. „*městskou odpadní vodou*“ městská odpadní voda, jak je stanovena v čl. 2 odst. 1 směrnice 91/271/EHS;
4. „*recyklovanou odpadní vodou*“ městská odpadní voda, která byla vyčištěna v souladu s požadavky stanovenými ve směrnici 91/271/EHS a která pochází z dalšího čištění v zařízení pro recyklaci vod v souladu s oddílem 2 přílohy I tohoto nařízení;
5. „*zařízením pro recyklaci vod*“ čistírna městských odpadních vod nebo jiné zařízení, které dále čistí městskou odpadní vodu splňující požadavky stanovené ve směrnici 91/271/EHS za účelem produkce vody, která je vhodná pro využití uvedené v oddílu 1 přílohy I tohoto nařízení;
6. „*provozovatelem zařízení pro recyklaci vod*“ fyzická nebo právnická osoba zastupující veřejný či soukromý subjekt, která provozuje nebo řídí zařízení pro recyklaci vod;
7. „*nebezpečím*“ biologická, chemická, fyzikální nebo radiologická látka, která může být škodlivá pro lidi, zvířata, plodiny nebo rostliny, jiné suchozemské organismy, vodní organismy, půdu nebo životní prostředí obecně;

8. „*rizikem*“ pravděpodobnost, že zjištěná nebezpečí způsobí v uvedeném časovém rámci škodu, včetně závažnosti důsledků;
9. „*řízením rizik*“ systematické řízení, které soustavně zaručuje bezpečnost opětovného využívání vody za specifických podmínek;
10. „*preventivním opatřením*“ vhodné opatření nebo vhodná činnost, které mohou být použity za účelem prevence nebo vyloučení rizika pro zdraví a životní prostředí nebo za účelem jeho snížení na přijatelnou úroveň;
11. „*místem dodržování hodnot*“ místo, kde provozovatel zařízení pro recyklaci vod předává recyklovanou odpadní vodu dalšímu subjektu v řetězci;
12. „*překážkou*“ jakýkoli prostředek, včetně fyzických či procesních kroků nebo podmínek použití, který snižuje riziko infekce lidí, nebo předchází jeho vzniku, zabráněním kontaktu recyklované odpadní vody s konzumovanými produkty a s osobami, které jsou jí přímo vystaveny, nebo jiný prostředek, který například snižuje koncentraci mikroorganismů v recyklované odpadní vodě nebo brání jejich přežití na konzumovaných produktech;
13. „*povolením*“ písemný souhlas příslušného orgánu s produkcí nebo dodávkou recyklované odpadní vody pro účely zavlažování v zemědělství v souladu s tímto nařízením;
14. „*odpovědnou stranou (stranami)*“ strana vykonávající úlohu nebo činnost v rámci systému pro opětovné využívání vody, včetně provozovatele zařízení pro recyklaci vod, čistírny městských odpadních vod, pokud se liší od provozovatele zařízení pro recyklaci vod, příslušného orgánu (příslušné orgány) jiného než určený příslušný orgán (příslušné orgány), provozovatele distribuční soustavy recyklované odpadní vody nebo provozovatele zařízení pro uchovávání recyklované odpadní vody;
15. „*systémem pro opětovné využívání vody*“ skupina infrastruktur a dalších technických prvků potřebných pro produkci, dodávku a využívání recyklované odpadní vody. Zahrnuje všechny prvky od vtoku do čistírny odpadních vod až po místo (místa), kde je recyklovaná odpadní voda použita k zavlažování v zemědělství, případně včetně infrastruktury pro distribuci a uchovávání.

Článek 4

Povinnosti provozovatelů zařízení pro recyklaci vod a povinnosti týkající se kvality recyklované odpadní vody

1. Provozovatelé zařízení pro recyklaci vod zajistí, aby recyklovaná odpadní voda určená pro zavlažování v zemědělství podle oddílu 1 přílohy I splňovala v místě dodržování hodnot tyto požadavky:
 - a) minimální požadavky na kvalitu vody stanovené v oddílu 2 přílohy I;
 - b) všechny další podmínky stanovené příslušným orgánem v příslušném povolení podle čl. 6 odst. 3 písm. c) a d), pokud jde o kvalitu vody.

Za místem dodržování hodnot již provozovatel zařízení pro recyklaci vod není za kvalitu vody odpovědný.

2. Aby bylo zajištěno dodržování požadavků a podmínek uvedených v odstavci 1, monitoruje provozovatel zařízení pro recyklaci vod kvalitu vody v souladu s:
 - a) oddílem 2 přílohy I;
 - b) všemi dalšími podmínkami stanovenými příslušným orgánem v příslušném povolení podle čl. 6 odst. 3 písm. c) a d), pokud jde o monitorování.

Článek 5

Řízení rizik

1. Pro účely produkce, dodávky a využívání recyklované odpadní vody příslušný orgán zajistí, aby byl zaveden plán řízení rizik pro opětovné využívání vody.
2. Plán řízení rizik pro opětovné využívání vody vypracuje provozovatel zařízení pro recyklaci vod, případně další odpovědná strana (strany) a koncoví uživatelé. Odpovědná strana (strany) připravující plán řízení rizik pro opětovné využívání vody konzultuje podle potřeby všechny další relevantní odpovědné strany a koncové uživatele.

3. Plán řízení rizik pro opětovné využívání vody vychází ze všech hlavních prvků řízení rizik uvedených v příloze II a určuje povinnosti provozovatele zařízení pro recyklaci vod a další odpovědné strany (stran) v oblasti řízení rizik. Může se vztahovat na jeden nebo více systémů pro opětovné využívání vody.
4. Plán řízení rizik pro opětovné využívání vody zejména:
 - a) stanoví veškeré nezbytné požadavky na provozovatele zařízení pro recyklaci vod nad rámec požadavků uvedených v příloze I v souladu s přílohou II písm. b) s cílem dále zmírňovat veškerá rizika před místem dodržování hodnot;
 - b) určí nebezpečí, rizika a příslušná preventivní nebo možná nápravná opatření v souladu s přílohou II písm. c);
 - c) určí další překážky v rámci systému pro opětovné využívání vody a stanoví jakékoli další požadavky za místem dodržování hodnot, které jsou nezbytné pro zajištění bezpečnosti systému pro opětovné využívání vody, případně včetně podmínek souvisejících s distribucí, uchováváním a využíváním, a určí stranu (strany) odpovědnou (odpovědné) za plnění těchto požadavků.
5. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 13 akty v přenesené pravomoci pozměňující toto nařízení, aby přizpůsobila technickému a vědeckému pokroku hlavní prvky řízení rizik uvedené v příloze II.

Komisi je rovněž svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 13 akty v přenesené pravomoci doplňující toto nařízení, aby stanovila technické specifikace hlavních prvků řízení rizik uvedené v příloze II.

Článek 6

Povinnosti týkající se povolení pro recyklovanou odpadní vodu

1. Veškerá produkce a dodávka recyklované odpadní vody určené pro zavlažování v zemědělství podle oddílu 1 přílohy I podléhá povolení.
2. Odpovědná strana (strany) v rámci systému pro opětovné využívání vody včetně koncových uživatelů tam, kde je to relevantní v souladu s vnitrostátním právem, podá žádost o vydání povolení uvedeného v odstavci 1 nebo o změnu stávajícího povolení příslušnému orgánu členského státu, v němž zařízení pro recyklaci vod působí nebo má působit.
3. Povolení stanoví povinnosti provozovatele zařízení pro recyklaci vod a případně všech dalších odpovědných stran. Vychází z plánu řízení rizik pro opětovné využívání vody a uvádí se v něm mimo jiné:
 - a) třída (třídy) kvality recyklované odpadní vody a možné zemědělské využití recyklované odpadní vody, pro něž je v souladu s přílohou I vydáno povolení, místo využívání, zařízení pro recyklaci vod a odhadovaný roční objem recyklované odpadní vody, jenž má být vyprodukován;
 - b) podmínky v souvislosti s minimálními požadavky na kvalitu vody a monitorování stanovenými v oddílu 2 přílohy I;
 - c) podmínky v souvislosti s případnými dodatečnými požadavky na provozovatele zařízení pro recyklaci vod stanovenými v plánu řízení rizik pro opětovné využívání vody;
 - d) jakékoli další podmínky potřebné pro zmírnění všech nepříjemných rizik pro zdraví lidí a zvířat nebo pro životní prostředí na přijatelnou úroveň;
 - e) doba platnosti;
 - f) místo dodržování hodnot.

4. Pro účely posouzení žádosti příslušný orgán konzultuje jiné příslušné orgány, zejména vodohospodářské a zdravotnické orgány, pokud jsou odlišné od příslušného orgánu, a jakékoli jiné strany, kterou příslušný orgán považuje za relevantní, a vyměňuje si s nimi důležité informace.
5. Příslušný orgán neprodleně rozhodne o udělení povolení. Pokud příslušný orgán potřebuje vzhledem ke složitosti žádosti k přijetí rozhodnutí více než 12 měsíců od obdržení úplné žádosti, sdělí žadateli očekávané datum tohoto rozhodnutí.
6. Povolení se pravidelně přezkoumává a v případě potřeby aktualizuje alespoň v jednom z těchto případů:
 - a) podstatná změna kapacity nebo v případě, že je vybavení modernizováno a je přidáno nové vybavení nebo procesy;
 - b) změny klimatických nebo jiných podmínek, které významně ovlivňují ekologický stav útvarů povrchových vod.
7. Členské státy mohou rozhodnout, že uchovávání, distribuce a využívání recyklované odpadní vody budou podléhat zvláštnímu povolení s cílem uplatňovat doplňující požadavky a překážky určené v plánu řízení rizik pro opětovné využívání vody, jak jsou uvedeny v čl. 5 odst. 4.

Článek 7

Kontrola souladu

1. Příslušný orgán ověřuje soulad recyklované odpadní vody s podmínkami stanovenými v povolení. Kontrola souladu se provádí s využitím všech těchto prostředků:
 - a) kontroly na místě;

- b) používání údajů z monitorování získaných zejména podle tohoto nařízení;
 - c) jakýmkoli jiným vhodným způsobem.
2. Pokud podmínky stanovené v povolení nejsou dodrženy, příslušný orgán požádá provozovatele zařízení pro recyklaci vod a v relevantních případech další odpovědnou stranu (strany), aby přijali veškerá opatření nutná k bezodkladnému obnovení souladu a okamžitě o nich informovali dotčené koncové uživatele.
 3. Pokud nedodržení podmínek stanovených v povolení představuje významné riziko pro životní prostředí nebo pro zdraví lidí či zvířat, provozovatel zařízení pro recyklaci vod nebo jakákoli jiná odpovědná strana (strany) okamžitě pozastaví jakékoli další dodávky recyklované odpadní vody, dokud příslušný orgán nerozhodne, že dodržování předpisů bylo obnoveno, a to za dodržení postupů definovaných v plánu řízení rizik pro opětovné využívání vody, v souladu s přílohou I oddílem 2 bodem 2.1 písm. a) (bod 1).
 4. Jestliže dojde k havárii ovlivňující dodržování podmínek uvedených v povolení, provozovatel zařízení pro recyklaci vod nebo jakákoli jiná odpovědná strana (strany) okamžitě informuje (informují) příslušný orgán a jiné strany, které by mohly být zasaženy, a sdělí příslušnému orgánu informace potřebné pro posouzení dopadů této havárie.
 5. Příslušný orgán pravidelně ověřuje, zda odpovědná strana (strany) provádí opatření a úkoly stanovené v plánu řízení rizik pro opětovné využívání vody.

Článek 8

Spolupráce mezi členskými státy

1. Pokud je opětovné využívání vody otázkou přeshraničního významu, členské státy určí kontaktní bod nebo využijí stávající struktury vyplývající z mezinárodních dohod pro účely případné spolupráce s kontaktními body a příslušnými orgány jiných členských států. Úkolem kontaktních míst nebo stávajících struktur je poskytovat na požádání pomoc a koordinovat komunikaci mezi příslušnými orgány. Před tím, než je povolení vydáno, si příslušné orgány vymění informace o podmínkách stanovených v čl. 6 odst. 3 s kontaktním místem v členském státě, v němž má být recyklovaná odpadní voda využívána. Kontaktní místa zejména přijímají a předávají žádosti o pomoc.
2. Členské státy reagují na žádosti o pomoc bez zbytečného prodlení.

Článek 9

Informování a osvěta

Úspory vodních zdrojů vzniklé díky opětovnému využívání vody jsou tématem všeobecných osvětových kampaní v těch členských státech, ve kterých se recyklovaná odpadní voda používá pro zavlažování v zemědělství, přičemž tyto kampaně mohou zahrnovat propagaci výhod bezpečného opětovného využívání vody. Tyto členské státy mohou rovněž zavést informační kampaně pro koncové uživatele s cílem zajistit optimální a bezpečné využívání recyklované odpadní vody, a zajistit tak vysokou úroveň ochrany zdraví lidí a zvířat a životního prostředí. Členské státy mohou tyto informační a osvětové kampaně přizpůsobit míře opětovného využívání vody.

Článek 10

Informování veřejnosti

1. Aniž jsou dotčeny směrnice 2003/4/ES a 2007/2/ES, je-li recyklovaná odpadní voda využívána pro zavlažování v zemědělství, jak je uvedeno v oddíle 1 přílohy I tohoto nařízení, členské státy zajistí, aby byly veřejnosti on-line nebo jiným způsobem zpřístupněny adekvátní a aktuální informace o opětovném využívání vody. K těmto informacím patří:
 - a) množství a kvalita recyklované odpadní vody dodané v souladu s tímto nařízením;
 - b) procento recyklované odpadní vody v členském státu dodané v souladu s tímto nařízením v porovnání s celkovým množstvím vyčištěné městské odpadní vody za předpokladu, že jsou takové údaje k dispozici;
 - c) povolení vydaná nebo pozměněná v souladu s tímto nařízením, včetně podmínek stanovených příslušnými orgány v souladu s čl. 6 odst. 3;
 - d) výsledek kontroly dodržování podmínek provedené v souladu s čl. 7 odst. 1;
 - e) kontaktní místa určená v souladu s čl. 8 odst. 1.
2. Informace podle odstavce 1 se aktualizují každé dva roky.
3. Členské státy zajistí, aby rozhodnutí přijaté podle čl. 2 odst. 2 bylo zpřístupněno veřejnosti on-line nebo jiným způsobem.

Článek 11

Informace o monitorování provádění

1. Aniž jsou dotčeny směrnice 2003/4/ES a 2007/2/ES, je-li recyklovaná odpadní voda využívána pro zavlažování v zemědělství, jak je uvedeno v oddíle 1 přílohy I tohoto nařízení, členské státy s pomocí Evropské agentury pro životní prostředí:
 - a) sestaví a zveřejní do ... [šest let od data vstupu tohoto nařízení v platnost] a poté každých šest let aktualizují soubor údajů obsahující informace o výsledku kontroly dodržování podmínek provedené v souladu s čl. 7 odst. 1 a další informace, jež mají být zpřístupněny veřejnosti on-line v souladu s článkem 10;
 - b) sestaví, zveřejní a poté každý rok aktualizují soubor údajů obsahující informace o případech nedodržení podmínek stanovených v povolení, které byly shromážděny v souladu s čl. 7 odst. 1, a informace o opatřeních učiněných v souladu s čl. 7 odst. 2 a 3.
2. Členské státy zajistí, aby měly Komise, Evropská agentura pro životní prostředí a Evropské středisko pro prevenci a kontrolu nemocí přístup k souborům údajů uvedeným v odstavci 1.
3. Na základě údajů uvedených v odstavci 1 Evropská agentura pro životní prostředí za konzultace s členskými státy sestaví, zveřejní a pravidelně nebo na žádost Komise aktualizuje celounijní přehled, který zahrnuje podle potřeby ukazatele pro výstupy, výsledky a dopady tohoto nařízení, mapy a zprávy členských států.
4. Komise může pomocí prováděcích aktů stanovit podrobná pravidla týkající se formy a prezentace informací, jež mají být předkládány podle odstavce 1, jakož i podrobná pravidla týkající se formy a prezentace celounijního přehledu podle odstavce 3. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle článku 14.

5. Komise za konzultace s členskými státy do dvou let od vstupu tohoto nařízení v platnost stanoví pokyny v zájmu podpory uplatňování tohoto nařízení v praxi.

Článek 12

Hodnocení a přezkum

1. Komise do ... [osm let od vstupu tohoto nařízení v platnost] provede hodnocení tohoto nařízení. Hodnocení bude vycházet alespoň z těchto prvků:
 - a) zkušeností získaných při provádění tohoto nařízení;
 - b) souborů údajů sestavených členskými státy podle čl. 11 odst. 1 a celounijního přehledu sestaveného Evropskou agenturou pro životní prostředí v souladu s čl. 11 odst. 3;
 - c) příslušných vědeckých, analytických a epidemiologických údajů;
 - d) technických a vědeckých poznatků;
 - e) doporučení Světové zdravotnické organizace, pokud jsou dispozici, nebo jiných mezinárodních doporučení či norem ISO.
2. V rámci hodnocení podle odstavce 1 věnuje Komise zvláštní pozornost těmto aspektům:
 - a) minimálním požadavkům stanoveným v příloze I;
 - b) hlavním prvkům řízení rizik stanoveným v příloze II;
 - c) dodatečným požadavkům stanoveným příslušnými orgány podle čl. 6 odst. 3 písm. b) a c);
 - d) dopadům opětovného využívání vody na životní prostředí a na zdraví lidí a zvířat, včetně dopadů látek, které nově vzbuzují obavy.

3. V rámci hodnocení podle odstavce 1 Komise posoudí možnost:
 - a) rozšířit oblast působnosti tohoto nařízení na recyklované odpadní vody určené k dalšímu zvláštnímu využití, včetně opětovného využívání pro průmyslové účely;
 - b) rozšířit požadavky tohoto nařízení na nepřímé využívání vyčištěné odpadní vody.
4. Na základě výsledků hodnocení uvedeného v odstavci 1 nebo pokud to vyžadují nové technické a vědecké poznatky, Komise může posoudit, zda je zapotřebí minimální požadavky uvedené v oddílu 2 přílohy I přezkoumat.
5. V případě potřeby Komise předloží legislativní návrhy na změny v souladu se Smlouvou.

Článek 13

Výkon přenesení pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 5 odst. 5 je Komisi svěřena na dobu pěti let ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost. Komise vyhotoví zprávu o výkonu přenesení pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 5 odst. 5 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci vede Komise konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě o zdokonalení tvorby právních předpisů ze dne 13. dubna 2016.
5. Jakmile Komise přijme akt v přenesené pravomoci, oznámí jej současně Evropskému parlamentu a Radě.
6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 5 odst. 5 vstoupí v platnost pouze tehdy, pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Na podnět Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 14

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor zřízený směrnicí 2000/60/ES. Uvedený výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Pokud výbor nevydá žádné stanovisko, Komise navrhaný prováděcí akt nepřijme a použije se čl. 5 odst. 4 třetí pododstavec nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 15

Sankce

Členské státy stanoví pravidla pro sankce uplatňované při porušení ustanovení tohoto nařízení a přijmou veškerá nezbytná pravidla pro zajištění jejich provádění. Tyto sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující. Členské státy do ... [čtyři roky od vstupu tohoto nařízení v platnost] oznámí Komisi tato pravidla a tato opatření a budou ji informovat o všech následných změnách, které se jich budou týkat.

Článek 16

Vstup v platnost a použitelnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se od ... [tři roky od vstupu tohoto nařízení v platnost].

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

VYUŽITÍ A MINIMÁLNÍ POŽADAVKY

Oddíl 1 Využití recyklované odpadní vody, jak je uvedeno v článku 2

Zavlažování v zemědělství

Zavlažování v zemědělství znamená zavlažování těchto druhů plodin:

- potravinářských plodin konzumovaných za syrova, tj. plodin, které jsou určeny pro lidskou spotřebu a konzumaci v syrovém nebo nezpracovaném stavu,
- zpracovaných potravinářských plodin, tj. plodin, které jsou určeny pro lidskou spotřebu, nikoliv však pro konzumaci v syrovém stavu, ale až po zpracování (tj. uvařené, průmyslově zpracované),
- nepotravinářských plodin, tj. plodin, které nejsou určeny pro lidskou spotřebu (např. pastvinové směsi, pícniny, textilní plodiny, okrasné plodiny, osivo, energetické plodiny a trávy).

Aniž jsou dotčeny příslušné právní předpisy Unie v oblasti životního prostředí a zdraví, členské státy mohou používat recyklovanou odpadní vodu k dalším účelům, jako je opětovné použití pro průmyslové a environmentální účely a pro účely veřejných služeb.

Oddíl 2 Minimální požadavky

2.1 Minimální požadavky na recyklovanou odpadní vodu určenou pro zavlažování v zemědělství

Třídy kvality recyklované odpadní vody a povolené využití a metody zavlažování pro jednotlivé třídy jsou uvedeny v tabulce 1. Minimální požadavky na kvalitu vody jsou stanoveny v tabulce 2 v bodě a). Minimální frekvence a výkonnostní cíle pro monitorování recyklované odpadní vody jsou stanoveny v bodě b) v tabulce 3 (rutinní monitorování) a v tabulce 4 (validační monitorování).

Kategorie plodin se zavlažují recyklovanou odpadní vodou odpovídající minimální třídy kvality recyklované odpadní vody podle tabulky 1 níže, ledaže jsou uplatněny náležité doplňující překážky uvedené v čl. 5 odst. 4 písm. c), čímž dojde ke splnění požadavků na kvalitu uvedených v tabulce 2. Tyto doplňující překážky mohou vycházet z orientačního seznamu preventivních opatření uvedených v bodě 7 přílohy II nebo v jakýchkoli jiných rovnocenných národních či mezinárodních normách, např. v normě ISO 16075-2.

Tabulka 1 Třídy kvality recyklované odpadní vody a povolené zemědělské využití a metody zavlažování

Minimální třída kvality recyklované odpadní vody	Kategorie plodin*	Metoda zavlažování
A	Všechny potravinářské plodiny, včetně kořenových plodin konzumovaných za syrova a potravinářských plodin, jejichž jedlá část je v přímém kontaktu s recyklovanou odpadní vodou	Všechny metody zavlažování
B	Potravinářské plodiny konzumované za syrova, jejichž jedlá část roste nad zemí a není v přímém kontaktu s recyklovanou odpadní vodou, zpracované potravinářské plodiny a nepotravinářské plodiny včetně plodin na krmení zvířat na produkci mléka a masa	Všechny metody zavlažování
C	Potravinářské plodiny konzumované za syrova, jejichž jedlá část roste nad zemí a není v přímém kontaktu s recyklovanou odpadní vodou, zpracované potravinářské plodiny a nepotravinářské plodiny včetně plodin na krmení zvířat na produkci mléka a masa	Kapkové zavlažování** nebo jiná metoda zavlažování, při níž nedochází k přímému kontaktu s jedlou částí plodiny
D	Technické a energetické plodiny a plodiny z osiva	Všechny metody zavlažování***

(*) Pokud stejný druh zavlažované plodiny spadá do několika kategorií uvedených v tabulce 1, použijí se požadavky nejprísnější kategorie.

(**) Kapkové zavlažování (nazývané také kapénková závlaha) je systém mikrozávlahy, který dokáže dodávat kapky vody nebo malý proud vody k rostlinám a zahrnuje vodu odkapávající na půdu nebo přímo pod její povrch při velmi malých rychlostech (2–20 litrů za hodinu) ze systému plastových trubek o malém průměru vybavených otvory, které se nazývají kapkovače.

(***) U metod zavlažování napodobujících déšť je třeba věnovat zvláštní pozornost ochraně zdraví pracovníků a osob v okolí. Za tímto účelem je třeba použít náležité preventivní opatření.

a) Minimální požadavky na kvalitu vody

Tabulka 2 Požadavky na kvalitu recyklované odpadní vody pro zavlažování v zemědělství

Třída kvality recyklované odpadní vody	Orientační technologický cíl	Požadavky na kvalitu				
		<i>E. coli</i> (číslo/100 ml)	BSK ₅ (mg/l)	NL (mg/l)	Zákal (ntu)U	
A	Sekundární čištění, filtrace a dezinfekce	≤10	≤10	≤10	≤5	<i>Legionella</i> spp.: <1 000 KTJ/l v případě rizika aerosolizace Střevní paraziti (vajíčka střevních parazitů): ≤1 vajíčko/l pro zavlažování pastvin nebo pícnin
B	Sekundární čištění a dezinfekce	≤100	Podle směrnice Rady 91/271/EHS ¹	Podle směrnice 91/271/EHS (příloha I, tabulka 1)	–	
C	Sekundární čištění a dezinfekce	≤1 000	(příloha I, tabulka 1)		–	
D	Sekundární čištění a dezinfekce	≤10 000	¹ Směrnice Rady 91/271/EHS ze dne 21. května 1991 o čištění městských odpadních vod (Úř. věst. L 135, 30.5.1991, s. 40).		–	

Recyklovaná odpadní voda bude považována za vyhovující požadavkům stanoveným v tabulce 2, jestliže měření splní všechna následující kritéria:

- Uvedené hodnoty pro *E. coli*, *Legionella* spp. a střevní parazity jsou splněny u 90 % nebo více vzorků. Žádná hodnota vzorků nesmí překročit maximální limit odchylky 1 logaritmické jednotky od uvedené hodnoty pro *E. coli* a *Legionella* a 100 % uvedené hodnoty pro střevní parazity.
- Uvedené hodnoty pro BSK₅, NL a zákal v třídě A jsou splněny u 90 % nebo více vzorků. Žádná hodnota vzorků nesmí překročit maximální limit odchylky 100 % uvedené hodnoty.

b) Minimální požadavky na monitorování

Provozovatelé zařízení pro recyklaci vod provádí rutinní monitorování za účelem ověření, že recyklovaná odpadní voda splňuje minimální požadavky na kvalitu vody stanovené v písmenu a). Rutinní monitorování se zařadí do postupů ověřování systému pro opětovné využívání vody.

Vzorky, které budou použity k ověření souladu s mikrobiologickými parametry v místě dodržování hodnot, se odebírají v souladu s normou EN ISO 19458 nebo s jakýmkoli jinými vnitrostátními či mezinárodními normami, které zajišťují stejnou kvalitu.

Tabulka 3 Minimální frekvence pro rutinní monitorování recyklované odpadní vody pro zavlažování v zemědělství

Třída kvality recyklované odpadní vody	<i>E. coli</i>	BSK ₅	NL	Zákal	<i>Legionella</i> spp.: (v příslušných případech)	Střevní paraziti (v příslušných případech)
A	Jednou týdně	Jednou týdně	Jednou týdně	Kontinuálně	Dvakrát měsíčně	Dvakrát měsíčně nebo je frekvence určena provozovatelem zařízení pro recyklaci vod podle počtu vajíček v odpadní vodě odváděné do zařízení pro recyklaci vod.
B	Jednou týdně	Podle směrnice 91/271/EHS (příloha I, oddíl D)	Podle směrnice 91/271/EHS (příloha I, oddíl D)	–		
C	Dvakrát měsíčně			–		
D	Dvakrát měsíčně			–		

Validační monitorování je třeba provést před uvedením nového zařízení pro recyklaci vod do provozu.

Zařízení pro recyklaci vod, která jsou již v provozu a splňují požadavky na kvalitu recyklované odpadní vody uvedené v tabulce 2 přílohy I k datu vstupu tohoto nařízení v platnost, jsou vyňata z povinnosti validačního monitorování.

Validační monitorování je třeba provést ve všech případech, když je vybavení modernizováno a když je přidáno nové vybavení nebo procesy.

Validační monitorování se provádí pro nejpřísnější třídu kvality recyklované odpadní vody, třídu A, za účelem posouzení toho, zda jsou splněny výkonnostní cíle (snížení $\log_{10}$). Validační monitorování zahrnuje monitorování indikátorových mikroorganismů spojených s jednotlivými skupinami patogenů (bakterie, viry a prvoci). Zvolenými indikátorovými mikroorganismy jsou *E. coli* pro patogenní bakterie, F-specifické kolifágy, somatické kolifágy nebo kolifágy pro patogenní viry a spory *Clostridium perfringens* nebo sporulující sulfát redukující bakterie pro prvoky. Výkonnostní cíle (snížení $\log_{10}$) pro validační monitorování u vybraných indikátorových mikroorganismů jsou uvedeny v tabulce 4 a musí být dodrženy v místě dodržování hodnot, přičemž se zohledňují koncentrace v surové odpadní vodě odváděné do čistírny městských odpadních vod. Alespoň 90 % validačních vzorků musí splňovat nebo překračovat výkonnostní cíle.

Pokud biologický ukazatel není v surové odpadní vodě přítomen v dostatečném množství ke snížení $\log_{10}$, nepřítomnost tohoto biologického ukazatele v recyklované odpadní vodě znamená, že jsou splněny validační požadavky. Výkonnost s ohledem na cíl souladu lze stanovit pomocí analytické kontroly, tj. sečtením výkonnosti přidělené jednotlivým krokům zpracování na základě vědeckých důkazů pro standardní zavedené procesy, jako jsou zveřejněné údaje ze zpráv o testování, případové studie atd., nebo lze, v případě inovativního zpracování, výkonnost testovat v laboratoři za kontrolovaných podmínek.

Tabulka 4 Validační monitorování recyklované odpadní vody pro zavlažování v zemědělství

Třída kvality recyklované odpadní vody	Indikátorové mikroorganismy(*)	Výkonnostní cíle pro řetězec čištění (snížení log ₁₀)
A	<i>E. coli</i>	≥ 5,0
	Celkové kolifágy / F-specifické kolifágy / somatické kolifágy / kolifágy(**)	≥ 6,0
	Spory <i>Clostridium perfringens</i> / sporulující sulfát redukující bakterie(***)	≥ 4,0 (v případě spor <i>Clostridium perfringens</i>) ≥ 5,0 (v případě sporulujících sulfát redukujících bakterií)

(*) Pro účely validačního monitorování mohou být namísto navrhovaných indikátorových mikroorganismů použity rovněž referenční patogeny *Campylobacter*, Rotavirus a *Cryptosporidium*. Pak by se měly použít tyto výkonnostní cíle snížení log₁₀: *Campylobacter* (≥ 5,0), Rotavirus (≥ 6,0) a *Cryptosporidium* (≥ 5,0).

(**) Celkové kolifágy jsou zvoleny jako nejvhodnější indikátor virů. Pokud však analýza celkových kolifágů není proveditelná, je třeba analyzovat alespoň jeden z nich (F-specifické nebo somatické kolifágy).

(***) Spory *Clostridium perfringens* jsou zvoleny jako nejvhodnější indikátor prvků. Alternativou jsou však sporulující sulfát redukující bakterie, jestliže koncentrace spor *Clostridium perfringens* neumožňuje validovat požadované odstranění log₁₀.

Metody analýzy pro monitorování se validují a zadokumentují v souladu s normou EN ISO/IEC-17025 nebo jinými vnitrostátními či mezinárodními normami, které zajišťují stejnou kvalitu.

PŘÍLOHA II

a) Hlavní prvky řízení rizik

Řízení rizik zahrnuje určení a aktivní řízení rizik s cílem zajistit, že recyklovaná odpadní voda bude využívána a bude se s ní hospodařit bezpečně a že nebude ohroženo zdraví lidí a zvířat ani životní prostředí. Za tímto účelem se zavede plán řízení rizik pro opětovné využívání vody založený na těchto prvcích:

1. Popis celého systému opětovného využívání vody, od odpadní vody odváděné do čistírny městských odpadních vod až do místa využití, včetně zdrojů odpadní vody, kroků při čištění a technologií v zařízení pro recyklaci vod, infrastruktury pro dodávku, distribuci a uchovávání, zamýšleného využití, místa a doby použití (např. dočasné nebo ad hoc použití), metod zavlažování, druh plodiny, jiných vodních zdrojů, počítá-li se s kombinací zdrojů, a objem recyklované odpadní vody, která bude dodávána.
2. Identifikace stran zapojených do systému opětovného využívání vody a určení jejich povinností. Úlohy a povinnosti všech dotčených stran se jasně určí a přidělí.
3. Identifikace potenciálních nebezpečí, zejména přítomnosti znečišťujících látek a patogenů, a možnosti nebezpečných událostí, jako jsou poruchy při čištění, náhodné úniky nebo kontaminace v popsaném systému opětovného využívání vody.
4. Identifikace ohroženého prostředí a populací a cesty expozice identifikovaným potenciálním nebezpečím, s ohledem na specifické environmentální faktory, jako je lokální hydrogeologie, topologie, druh půdy a ekologie, a faktory související s druhem plodin a zemědělskou a zavlažovací praxí. Také je třeba zvážit a vědecky podložit možné nezvratné nebo dlouhodobé negativní účinky recyklace vody v oblasti životního prostředí a zdraví.

5. Posouzení environmentálních rizik a rizik pro zdraví lidí a zvířat s ohledem na povahu identifikovaných potenciálních nebezpečí, trvání zamýšleného používání, identifikovaná prostředí a populace ohrožené expozicí těmito nebezpečím a závažnost možných účinků těchto nebezpečí, při zohlednění zásady předběžné opatrnosti, jakož i s ohledem na všechny příslušné právní předpisy Unie a vnitrostátní právní předpisy, pokyny a minimální požadavky týkající se bezpečnosti potravin a krmiv a bezpečnosti práce. Posouzení rizik by mohlo být založeno na přezkumu dostupných vědeckých studií a dat.

Posouzení rizik se skládá z těchto prvků:

- a) posouzení environmentálních rizik, včetně všech těchto prvků:
 - i) potvrzení povahy nebezpečí, v relevantních případech včetně odhadu úrovně, při které nedochází k nepříznivým účinkům;
 - ii) posouzení potenciálního rozsahu expozice;
 - iii) charakterizace rizika.
- b) posouzení rizik pro zdraví lidí a zvířat, včetně všech těchto prvků:
 - i) potvrzení povahy nebezpečí, v příslušných případech včetně vztahu mezi dávkou a odpovědí;
 - ii) posouzení potenciálního rozsahu dávky nebo expozice;
 - iii) charakterizace rizika.

Posouzení rizik lze provést s využitím kvalitativního nebo semikvantitativního posouzení rizik. Kvantitativní posouzení rizik se použije, je-li k dispozici dostatek podpůrných dat nebo v projektech, které mají potenciálně vysoké riziko pro životní prostředí nebo veřejné zdraví

V posouzení rizik se zohlední minimálně tyto požadavky a povinnosti:

- a) požadavek snížit a bránit znečištění vody dusičnany v souladu se směrnicí 91/676/EHS²⁹;
- b) povinnost, aby ochranná pásma zdrojů pitné vody splňovala požadavky směrnice Rady 98/83/ES³⁰;
- c) požadavek splnit environmentální cíle podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES³¹;
- d) požadavek zabránit znečištění podzemních vod v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2006/118/ES³²;
- e) požadavek splnit normy kvality životního prostředí pro prioritní látky a některé další znečišťující látky podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/105/ES³³;
- f) požadavek splnit normy kvality životního prostředí pro znečišťující látky, které představují problém na vnitrostátní úrovni (tj. znečišťující látky specifické pro povodí), podle směrnice 2000/60/ES;

²⁹ Směrnice Rady 91/676/EHS ze dne 12. prosince 1991 o ochraně vod před znečištěním dusičnany ze zemědělských zdrojů (Úř. věst. L 375, 31.12.1991, s. 1–8).

³⁰ Směrnice Rady 98/83/ES ze dne 3. listopadu 1998 o jakosti vody určené k lidské spotřebě (Úř. věst. L 330, 5.12.1998, s. 32).

³¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky (Úř. věst. L 327, 22.12.2000, s. 1).

³² Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/118/ES ze dne 12. prosince 2006 o ochraně podzemních vod před znečištěním a zhoršováním stavu (Úř. věst. L 372, 27.12.2006, s. 19).

³³ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/105/ES ze dne 16. prosince 2008 o normách environmentální kvality v oblasti vodní politiky, změně a následném zrušení směrnic Rady 82/176/EHS, 83/513/EHS, 84/156/EHS, 84/491/EHS a 86/280/EHS a změně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES (Úř. věst. L 348, 24.12.2008, s. 84).

- g) požadavek splnit normy jakosti vod ke koupání podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/7/ES³⁴;
- h) požadavky týkající se ochrany životního prostředí, a zejména ochrany půdy, když se kal z čistíren odpadních vod používá v zemědělství podle směrnice Rady 86/278/EHS³⁵;
- i) požadavky týkající se hygieny potravin stanovené v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004³⁶ a pokyny uvedené ve sdělení Komise o pokynech pro řešení mikrobiologických rizik u čerstvého ovoce a zeleniny v prvovýrobě prostřednictvím správné hygieny;
- j) požadavky na hygienu krmiv podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 183/2005³⁷;
- k) požadavek dodržovat příslušná mikrobiologická kritéria podle nařízení Komise (ES) č. 2073/2005³⁸;
- l) požadavky týkající se maximálních limitů některých kontaminujících látek v potravinách podle nařízení Komise (ES) č. 1881/2006³⁹;

³⁴ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/7/ES ze dne 15. února 2006 o řízení jakosti vod ke koupání a o zrušení směrnice 76/160/EHS (Úř. věst. L 64, 4.3.2006, s. 37).

³⁵ Směrnice Rady 86/278/EHS ze dne 12. června 1986 o ochraně životního prostředí a zejména půdy při používání kalů z čistíren odpadních vod v zemědělství (Úř. věst. L 181, 4.7.1986, s. 6).

³⁶ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004 ze dne 29. dubna 2004 o hygieně potravin (Úř. věst. L 139, 30.4.2004, s. 1).

³⁷ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 183/2005 ze dne 12. ledna 2005, kterým se stanoví požadavky na hygienu krmiv (Úř. věst. L 35, 8.2.2005, s. 1).

³⁸ Nařízení Komise (ES) č. 2073/2005 ze dne 15. listopadu 2005 o mikrobiologických kritériích pro potraviny (Úř. věst. L 338, 22.12.2005, s. 1).

³⁹ Nařízení Komise (ES) č. 1881/2006 ze dne 19. prosince 2006, kterým se stanoví maximální limity některých kontaminujících látek v potravinách (Úř. věst. L 364, 20.12.2006, s. 5).

- m) požadavky týkající se maximálních limitů reziduí pesticidů v potravinách a krmivech a na jejich povrchu podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 396/2005⁴⁰;
- n) požadavky týkající se zdraví zvířat v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009⁴¹ a v nařízení Komise (EU) č. 142/2011, kterým se provádí uvedené nařízení Evropského parlamentu a Rady⁴².

b) Podmínky týkající se dodatečných požadavků

6. Uvážení požadavků na kvalitu vody a monitorování, které doplňují nebo zpřísňují požadavky uvedené v příloze I, je-li to nutné a vhodné pro zajištění přiměřené ochrany životního prostředí, zdraví lidí a zvířat, zejména pokud existují jasné vědecké důkazy o tom, že rizika pocházejí z recyklované odpadní vody, a nikoliv z jiných zdrojů.

V závislosti na výsledku posouzení rizik podle bodu 5 se mohou tyto dodatečné požadavky týkat zejména:

- a) těžkých kovů;
- b) pesticidů;

⁴⁰ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 396/2005 ze dne 23. února 2005 o maximálních limitech reziduí pesticidů v potravinách a krmivech rostlinného a živočišného původu a na jejich povrchu a o změně směrnice Rady 91/414/EHS (Úř. věst. L 70, 16.3.2005, s. 1).

⁴¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009 ze dne 21. října 2009 o hygienických pravidlech pro vedlejší produkty živočišného původu a získané produkty, které nejsou určeny k lidské spotřebě, a o zrušení nařízení (ES) č. 1774/2002 (nařízení o vedlejších produktech živočišného původu) (Úř. věst. L 300, 14.11.2009, s. 1).

⁴² Nařízení Komise (EU) č. 142/2011 ze dne 25. února 2011, kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1069/2009 o hygienických pravidlech pro vedlejší produkty živočišného původu a získané produkty, které nejsou určeny k lidské spotřebě, a provádí směrnice Rady 97/78/ES, pokud jde o určité vzorky a předměty osvobozené od veterinárních kontrol na hranici podle uvedené směrnice (Text s významem pro EHP) (Úř. věst. L 54, 26.2.2011, s. 1).

- c) vedlejších produktů dezinfekce;
- d) léčivých přípravků;
- e) jiných látek, které nově vzbuzují obavy, včetně znečišťujících mikrolátek a mikroplastů;
- f) antimikrobiální rezistence.

c) Preventivní opatření

7. Identifikace preventivních opatření, která jsou již zavedena nebo která by měla být přijata pro omezení rizik, aby byla všechna identifikovaná rizika adekvátně řízena. Zvláštní pozornost je třeba věnovat vodním útvarům využívaným pro odběr vody určené k lidské spotřebě a příslušným ochranným pásmům.

Tato preventivní opatření mohou zahrnovat:

- a) kontrolu přístupu;
- b) další opatření v oblasti dezinfekce nebo odstraňování znečišťujících látek;
- c) zvláštní technologie zavlažování snižující riziko vzniku aerosolu (např. kapkové zavlažování);
- d) zvláštní požadavky na závlahu postřikem (např. maximální rychlost větru, vzdálenosti mezi postřikovačem a citlivými oblastmi);
- e) zvláštní požadavky na zemědělská pole (např. sklon svahu, nasycení pole vodou, krasové oblasti);
- f) podpora zániku patogenů před sklizní;

- g) stanovení minimálních bezpečnostních vzdáleností (např. od povrchových vod, včetně zdrojů pro hospodářská zvířata, nebo aktivity typu akvakultura, chov ryb, akvakultura korýšů, plavání a jiné vodní aktivity);
- h) značení na místech zavlažování informující o tom, že se používá recyklovaná odpadní voda nevhodná k pití.

Zvláštní preventivní opatření, která mohou přicházet v úvahu, jsou stanovena v tabulce 1.

Tabulka 1: Zvláštní preventivní opatření

Třída kvality recyklované odpadní vody	Zvláštní preventivní opatření
A	- Prasata nesmí přijít do styku s pícninami zavlažovanými recyklovanou odpadní vodou, pokud nejsou k dispozici dostatečné údaje ukazující, že rizika mohou být v konkrétním případě řízena.
B	- Zákaz sklizně mokrých zavlažovaných nebo spadných zemědělských produktů. - Zabránit dojnícím v období dojivosti ve vstupu na pastvinu, dokud pastvina neuschne. - Pícniny musí být před zabalením vysušeny nebo silážovány. - Prasata nesmí přijít do styku s pícninami zavlažovanými recyklovanou odpadní vodou, pokud nejsou k dispozici dostatečné údaje ukazující, že rizika mohou být v konkrétním případě řízena. 1.
C	- Zákaz sklizně mokrých zavlažovaných nebo spadných zemědělských produktů. - Zajistit, aby se zvířata nepásla na pastvě pět dnů po poslední závlaze. - Pícniny musí být před zabalením vysušeny nebo silážovány. - Prasata nesmí přijít do styku s pícninami zavlažovanými recyklovanou odpadní vodou, pokud nejsou k dispozici dostatečné údaje ukazující, že rizika mohou být v konkrétním případě řízena. 2.
D	- Zákaz sklizně mokrých zavlažovaných nebo spadných zemědělských produktů.

- 8. Adekvátní systémy a postupy řízení kvality, včetně monitorování recyklované odpadní vody z hlediska příslušných parametrů a adekvátní programy údržby vybavení.

Doporučuje se, aby provozovatel zařízení pro recyklaci vod vytvořil a udržoval systém řízení kvality certifikovaný podle normy ISO 9001 nebo ekvivalentní normy.

- 9. Systémy monitorování životního prostředí pro zajištění zpětné vazby z monitorování a řádné validace a dokumentace všech procesů a postupů.

10. Vhodný systém pro řízení havárií a mimořádných událostí, včetně postupů pro náležité informování všech příslušných stran o dané události, a pravidelná aktualizace havarijního plánu.

Členské státy by mohly využít stávající mezinárodní pokyny či normy, jako jsou pokyny ISO 20426:2018 pro posuzování a řízení zdravotních rizik opětovného využívání užitkové vody, pokyny ISO 16075:2015 pro používání vyčištěné odpadní vody na zavlažovací projekty nebo jiné rovnocenné normy uznávané na mezinárodní úrovni či pokyny WHO⁴³, jakožto nástroje pro systematickou identifikaci nebezpečí a hodnocení a řízení rizik, a to na základě prioritního přístupu uplatňovaného na celý řetězec (od čištění městských odpadních vod pro opětovné využívání přes distribuci a využití pro účely zavlažování v zemědělství až po kontrolu účinků) a posouzení rizika specifického pro danou lokalitu.

11. Zajistit vytvoření koordinačních mechanismů mezi různými subjekty s cílem zaručit bezpečnou produkci a bezpečné používání recyklované vody.

⁴³ https://www.who.int/water_sanitation_health/publications/gsuweg2/en/;
https://www.who.int/water_sanitation_health/publications/ssp-manual/en/